

Anonüümseks muudetud versioon

Tõlge

C-190/23 - 1

Kohtuasi C-190/23

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

17. veebruar 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Tribunal Judiciaire de Paris (Pariisi esimese astme kohus
(Prantsusmaa))

Eelotsusetaotluse kuupäev:

17. veebruar 2023

Süüdistuse esitaja:

Le Procureur de la République de Paris: Section S2 (Pariisi
riigiprokurör: sektsioon S 2)

Süüdistatavad:

VGG AG

VGG ENTERTAINMENT INC

Dan A.

SAS M. Trade

SASU D.

SAS T. Logistique

Arthur C.

SAS S.

Grégory B.

David C.

David M.

IE

CID

EELOTSUSETAOTLUS
EUROOPA LIIDU KOHTULE

[...]

EELOTSUSETAOTLUSE ANONÜÜMSEKS MUUTMINE

Eeluurimiskohtunikud otsustasid esitada Euroopa Liidu Kohtu kodukorra artikli 95 alusel käesoleva taotluse anonüümseks muudetuna, kuna tegemist oli eelotsuse küsimusega, mis on esitatud eeluurimise staadiumis ning seega mitteavaliku menetluse raames, mille sisu on kättesaadav üksnes menetluse osapooltele, vastavalt Prantsuse kriminaalmenetluse seadustiku (code de procédure pénale) artiklile 11.

Eeluurimismenetlus puudutab spordi-, kultuuri- ja kaubandusürituste piletite edasimüügi veebisaitte. Nende nimed on käesoleva taotluse puhuks lühendatud.

I. PÕHIKOHTUASJA POOLED JA NENDE ESINDAJAD

1. Le procureur de la République de PARIS [...] (Pariisi riigiprokurör)
2. VGG AG [...]
3. VGG ENTERTAINMENT INC [...]
4. A. Dan ja tema SAS M. TRADE
5. SASU D., keda esindab: selle esimees A. Dan,
6. K. Armand [...]
7. SAS T. LOGISTIQUE ja tema seaduslik esindaja C. Arthur
8. SASU S. ja tema esindaja B. Grégory
9. C. David
10. M. David
11. SARL C, seaduslik esindaja: A. Michel juhatuse liikmena

[...]

II. VAIDLUSE ESE JA ASJASSEPUUTUVAD FAKTILISED ASJAOLUD

5. Kultuuri- ja spordiürituste piletimüügi sektoris viidi läbi uurimised, tulenevalt erinevatest kaebustest, mille olid esitanud ürituste produtsendid ja korraldajad ning paljud isikud, kes leidsid, et neile oli tekitatud kahju veebisaitidel www.__.fr et www.__.com kasutatavate kaubandustavade tõttu. Need saidid kuuluvad kontserni VGG, mis koosneb hulgast äriühingutest, mille hulka kuuluvad muu hulgas äriühingud VGG Entertainment Incorporated ja VGG AG.

6. VGG Entertainment Inc. on Ameerika õiguse alusel asutatud äriühing, mis on registreeritud Delaware'i osariigis ning majutab ainsuüksi veebisaiti www.__.fr.

7. VGG AG on Šveitsi õiguse alusel asutatud äriühing, mis on registreeritud Genfi kantonis alates 5. jaanuarist 2012 ning majutab muu hulgas veebisaiti www.__.com.

8. Eespool nimetatud äriühingud majutavad erinevaid veebisaite, mis pakuvad kaht tüüpi teenuseid:

- esiteks, kui VGG on saanud sõnaselge nõusoleku ürituste korraldajatelt, võivad need kasutada tema saite, et panna otse müüki ürituste pileteid nende valitud hinnaga;
- teiseks, erinevad saidid, mis võimaldavad vahetada „järelturu“ pileteid ning kus müüjad ja ostjad võivad müüa ja osta erinevate spordi-, kultuuri- ja kaubandusürituste pileteid.

9. VGG kiire kasvuga käisid kaasas kaebused.

Esiteks esinesid probleemid tarbijatega, sest tehingute hulga kasvades ei teinud VGG alati läbi vajalikke kontrole. Ajavahemikus 30. jaanuar 2017. aasta kuni 3. jaanuar 2018 esitasid mitusada tarbijat DIRECTION GENERALE DE LA CONCURRENCE, DE LA CONSOMMATION ET DE LA REPRESSION DES FRAUDES'i (konkurentsi, tarbijakaitse ja pettustevastase võitluse peadirektoraat) (DGCCRF) Service National des Enquêtes'ile (riiklik uurimistalitus (SNE)) ja/või otse prokuratuurile kaebuseid, mis puudutasid veebisaitidel www.__.fr ja www.__.com tehtud müügitehinguid. Need eraisikud kaebasid eelkõige, et:

- nende pangakontodelt võeti suurem summa kui see, mis oli märgitud tellimusprotsessi lõpus;
- piletitele oli märgitud makstud hinnast palju madalam hind;
- saadud piletile oli märgitud kolmanda isiku nimi.

10. Teiseks tõi VGG ilmumine piletimüügisektorisse kaasa erinevate „esmaturu“ osaliste, nimelt produtsentide, korraldajate või ürituste või etenduste kasutamise õiguste omajate reaktsiooni.

11. Nende esmaturu osaliste hulka kuuluvad sellised organisatsioonid nagu Prodiss (Syndicat national des producteurs, diffuseurs, festivals et salles de spectacle musical et de variété (Produtsentide, levitajate, festivalide ning kontserdi- ja varieteesaalide riiklik ametiühing), UEFA (Union européenne des associations de football (Jalgpalliühingute Euroopa Liit), Foot Unis, UFC QUE CHOISIR (tarbijajühendus) ning Théâtre du Châtelet (Châtelet' teater).

12. Need üksused esitasid kaebuse või osalesid käesoleva uurimise raames menetluses tsiviilhagejatena. Nad leiavad, et VGG äriühingute tegevus kahjustab nii turu kui ka tarbija kindlust.

13. Selle kriminaalmenetluse raames toimuva vaidluse taga peitub piletituru avanemisega kaasnev probleem, mis kätkeb endas märkimisväärset kasumit ning mille õigusliku raamistiku on VGG äriühingud vaidlustanud.

14. Uurimise ja ärakuulamiste järel edastas DIRECTION GENERALE DE LA CONCURRENCE, DE LA CONSOMMATION ET DE LA REPRESSION DES FRAUDES'i (konkurentsi, tarbijakaitse ja pettustevastase võitluse peadirektoraat) (DGCCRF) Service National des Enquêtes (riiklik uurimistalitus) Procureur de la République de Paris'le (Pariisi riigiprokurör) kriminaalmenetluse seadustiku (code de procédure pénale) artikli 40 alusel 4. jaanuari 2018. aasta kuupäevaga aruande ning tegi talle teatavaks järgmiselt kvalifitseeritud teod:

- piletite müük ja müügi katse hinnaga, mis on kõrgem kui riigi, departemangude või kohalike omavalitsuste toetusega hõlmatud kontsertidel kindlaks määratud ja välja kuulutatud hind (27. juuni 1919. aasta seadus ebaseadusliku teatripiletitega kauplemise karistamise kohta ((loi du 27 juin 1919 portant répression du trafic des billets de théâtre), artikkel 1);
- spordi-, kultuuri- või kaubandusürituse või etenduse pääsmete müük, müügiks pakkumine ja müügi eesmärgil väljapanek või müügivahendite pakkumine järjepidevalt ning ilma selle ürituse või etenduse produtsendi, korraldaja või kasutamise õiguste omaja loata (karistusseadustik (code pénal), artikkel 313-6-2).

15. Uurimise alustamise määruse ja täiendavate määrustega, mis tehti 4. juunil, 8. augustil, 6. detsembril 2018, 31. mail 2019, 15. märtsil ja 6. novembril 2020, pöördus riigiprokurör eeluurimiskohtuniku poole, et see uuriks eksitava kaubandustegevuse ja piletite ebaseadusliku edasimüügi tegusid. Kohtuasjaga liideti teine kohtutoimik, mida oli juba uuritud seoses varasema kaebusega, mille menetluses osales tsiviilhageja.

16. Menetluse käigus, tulenevalt tõsiste või kokkulangevate tõendite hindamisest, mille kohaselt on tõenäoline, et VGG äriühingud võisid osaleda eespool nimetatud süütegudes kas nende toimepanijana või kaasosalisena, esitati neile 27. septembril 2021 süüdistus.

17. Sellega seoses [...] kuulati nad sisulistes küsimustes üle 10. detsembril 2021.

18. VGG äriühingud nõustusid väidetega eksitava kaubandustegevuse kohta ning astusid samme piletid ostnud tarbijate kahju hüvitamiseks. Seevastu leiavad nad, et ebaseadusliku edasimüügi alusel alustatud menetlus ei ole põhjendatud.

19. [...].

21. Lisaks väitsid VGG äriühingud, et Prantsuse õigusaktid, mille kohaselt piletite edasimüük on karistatav, nimelt 27. juuni 1919. aasta ebaseadusliku teatripiletitega kauplemise karistamise seaduse artikkel 1 ning karistusseadustiku artikkel 313-6-2, mis lisati 12. märtsi 2012. aasta seadusega nr 2012-348 spordi- ja kultuuriürituste korraldamise hõlbustamise kohta (loi n° 2012-348 du 12 mars 2012 tendant à faciliter l'organisation des manifestations sportives et culturelles), ei ole rahvusvahelise ega liidu õigusega kooskõlas, kuna need võivad rikkuda mitut Euroopa Liidu õiguse põhimõtet ja normi. Sellega seoses tõid VGG äriühingud oma 4. mai 2022. aasta ja 14. novembri 2022. aasta seisukohtades välja konsultatsioonid ülikooli õppejõududega ning esitasid alljärgnevad argumendid menetluse osalise lõpetamise põhjendamiseks:

- kuivõrd VGG äriühingutele etteheidetav piletimüügi teokoosseis kahjustab osas, milles tuginetakse nende piletite müügi keelule, majandustegevusega tegelemist liidus ning kuulub liidu õiguse alla, on VGG äriühingutel õigus tugineda põhiõiguste harta artikli 49 sätetele ja EL toimimise lepingu [artiklitele] 52 ja 56;
- 27. juuni 1919. aasta seaduse artikkel 1 ja karistusseadustiku artikkel 313-6-2 on vastuolus ELTL artiklitega 52 ja 56, kuna need riigisisised sätted keelavad esmaturult ostetud piletite edasimüümise või edasimüümisele kaasaitamise Euroopa füüsiliste või juriidiliste isikute vahel, kes asuvad kahes eri liikmesriigis, tehes seda ebaproportsionaalselt, arvestades ELTL artiklis 52 märgitud õiguspäraseid põhjendusi ja ülekaalukat üldist huvi;
- karistusseadustiku artikkel 313-6-2 on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõikega 3, sest see näeb ette ülemääraseid karistusi, arvestades toime pandud rikkumiste kergust;
- 27. juuni 1919. aasta seaduse artikkel 1 on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõikega 1, sest see ei võimalda asjaomastel isikutel teada, kas müük või võõrandamine puudutab toetuse või eelisega hõlmatud piletit, ning õigussubjektidel ei ole võimalik täpselt

teada, millist karistust võidakse neile määrata, kuna see karistus on sõnastatud vanades frankides, ilma et oleks sõnaselgelt viidatud kohaldatavatele õigusnormidele.

- Karistusseadustiku artikkel 313-6-2 on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõikega 3, sest see tekitab ebakindlust isikule, kes pakub vahendeid ürituste või etenduste pääsmete müügiks, kuna sellel isikul ei ole võimalik teada, kas müüja on saanud produtsendi, organiseerija või kasutusõiguste omaja loa või mitte, kusjuures organiseerija mõiste ei ole kohaldatavates õigusnormides selgelt määratletud.

22. Sellest tulenevalt tegid VGG äriühingud ettepaneku esitada Euroopa Liidu Kohtule alljärgnevalt sõnastatud eelotsuse küsimised, kuna liidu õiguse esimuse ja vahetu õigusmõju põhimõte nõuab, et kriminaalkohus teeks kindlaks, kas kohtuasjas kohaldatavad karistusõigusnormid on kooskõlas aluslepingutega ning eelkõige tagatiste, vabaduste ja Euroopa Liidu õigusnormidega, kui need on vahetult kohaldatavad.

III. ÕIGUSNORMID

23. Teokoosseisud, mille eest eeluurimiskohtunik esitas 27. septembril 2021 VGG äriühingutele süüdistuse ja mille tõttu menetlus nende suhtes kestab:

- „toetatavate kontsertide või etenduste piletite müük nimiväärtusest kõrgema väärtusega“; süütegu, mis on sätestatud 27. juuni 1919. aasta seaduse ebaseadusliku teatripiletitega kauplemise karistamise kohta artiklis 1;
- „etenduste pääsmete müük, müügiks pakkumine ja müügi eesmärgil väljapanek järjepidevalt ning ilma produtsentide loata, tekitades eelkõige kahju UEFA-le, Théâtre du Châtelet’le, Prodis’ile, Première Ligue’ile ja teistele [...]“; süütegu, mis on sätestatud karistusseadustiku artiklis 313-6-2;
- „tarbija majandusliku käitumise oluline moonutamine, käesolevas asjas sellega, et pakuti müügiks etenduste pääsmeid, olenevalt olukorrast kas
  - näidates kogu broneerimisprotsessi vältel vääralt vähendatud hinda,
  - märkides vääralt, et piletid on saadaval vaid piiratud ajavahemiku jooksul,
  - esitades väärta müüja staatuse,

- või siis jättes täpsustamata, et müüdüd piletit ei vormistata tarbija nimele, vaid kolmanda isiku nimele, jättes märkimata, et piletid on pärit edasimüügist“; eksitavas kaubandustegevuses seisnev süütegu, mis on sätestatud tarbijakaitseadustiku (code de la consommation) artiklitega L. 121-2- L. 121-4 ja L. 132-2.

24. Meenutuseks olgu märgitud, et eksitava kaubandustegevuse süüteo koosseisule vastavaid tegusid on VGG äriühingud põhimõtteliselt tunnistanud ning need äriühingud on omal algatusel pakkunud kaebajatest tarbijatele hüvitist ning täiendanud oma platvormil esitatud kirjeldust, et parandada tarbijate teavitamist.

25. Seevastu alljärgnevaid õigusnormid on vaidlustatud Euroopa Liidu õiguse ja põhimõtete alusel ning nende kohta on vaja Euroopa Liidu Kohtu tõlgendust.

IV. KOHTUVAIDLUSE ASJAOLUDE SUHTES KOHALDATAVAD RIIGISISESED ÕIGUSNORMID

26. **27. juuni 1919. aasta seadus ebaseadusliku teatripiletitega kauplemise karistamise kohta (loi du 27 juin 1919 portant répression du trafic des billets de théâtre), artikkel 1:**

„Iga isikut, kelle puhul on kindlaks tehtud, et ta on müüinud või võõrandanud, üritanud müüa või võõrandada riigi, departemangude või kohalike omavalitsuste poolt mis tahes viisil toetatavate või eelisseisundis olevate teatrite ja kontsertide kehtestatud ja seal välja pandud hinnast kõrgema hinnaga või mis tahes lisatasu eest asjaomaste teatrite või kontsertide broneerimis- või müügipunktidest omandatud pileteid, karistatakse 16 (vana) frangi kuni 500 (vana) frangi suuruse rahatrahviga. Korduva rikkumise korral viimasele karistusele järgneva kolme aasta jooksul võib rahatrahvi suurendada 3750 frangini.“

27. **Karistusseadustiku (code pénal) artikkel 313-6-2, mis lisati 12. märtsi 2012. aasta seadusega nr 2012-348 spordi- ja kultuuriürituste korraldamise hõlbustamise kohta (loi n° 2012-348 du 12 mars 2012 tendant à faciliter l'organisation des manifestations sportives et culturelles):**

„Spordi-, kultuuri- või kaubandusürituse või etenduste pääsmete müüki, müügiks või võõrandamiseks pakkumist ja müügi eesmärgil väljapanekut või müügi- või võõrandamise vahendite pakkumist järjepidevalt ning ilma selle ürituse või etenduse produtsendi, korraldaja või kasutamise õiguste omaja loata karistatakse 15 000-eurose rahatrahviga. Korduva rikkumise korral suurendatakse seda karistust kuni 30 000-eurose rahatrahvini.“

Esimese lõigu tähenduses käsitatakse „pääsmena“ mis tahes piletit, dokumenti, sõnumit või koodi, mis tahes vormis ja andmekandjal, mis kinnitab, et produtsendilt, korraldajalt või kasutamise õiguste omajalt on saadud õigus üritust või etendust jälgida.“

V. ASJASSEPUUTUV LIIKMESRIIGI KOHTUPRAKTIKA JA MENETLUSES OLEV EELOTSUSE KÜSIMUS, MILLE ON ESITANUD EUROOPA LIIDU TEISTE LIIKMESRIIKIDE KOHTUD

28. [...] [Arutluskäigud eelisjärjekorras lahendatava põhiseadusele vastavuse küsimuse kohta, mis on Prantsuse konstitutsiooniõiguse küsimus ega ole käesolevas menetluses asjakohane.]

35. Siinsele kohtule teadaolevalt ei ole asjaomase liikmesriigi kriminaalkohtud teinud ühtegi otsust, milles oleks võetud seisukoht karistusseadustiku artikli 313-6-2 ega ka 27. juuni 1919. aasta seaduse artikli 1 kooskõla kohta rahvusvahelise või liidu õigusega.

36. Seevastu tuleb rõhutada, et Consiglio di Stato (Itaalia kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) on esitanud ELTL artikli 267 alusel Euroopa Kohtule kolm eelotsuse küsimust menetluses, mida Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Itaalia sideteenuste tagamise amet, „AGCOM“) alustas VGG vastu (praegu Euroopa Kohtus menetluses olev kohtuasi C-70/22).

37. Siiski tuleb rõhutada, et eespool viidatud eelotsuse küsimused käsitlevad Itaalia õigusnormide vastuolu direktiiviga 2000/31/EÜ ja ELTL artiklitega 102 ja 106.

VI. EELOTSUSETAOTLUSE PÕHJENDUS

38. **VGG äriühingute seisukoht:**

39. VGG äriühingud leiavad, et neile ei saa esitada süüdistust ning nende suhtes ei saa alustada kohtulikku uurimismenetlust 27. juuni 1919. aasta seaduse artiklis 1 ja karistusseadustiku artiklis 313-6-2 sätestatud ja nende alusel karistatavate süütegude eest, kuna need õigusnormid on ilmselgelt vastuolus liidu õigusega ja eelkõige ELTL artiklitega 52 ja 56, Euroopa Liidu põhiõiguste harta [artikli] 49 lõigetega 1 ja 3 ning õiguskindluse põhimõttega, mida Euroopa Liidu Kohus on kinnitanud Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõttena.

VII. EELOTSUSE KÜSIMUSED

40. Kas EL toimimise lepingu artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et see lubab liikmesriigi ametivõimudel kohaldada õigusnorme, mis sisalduvad Prantsuse 27. juuni 1919. aasta seaduse ebaseadusliku teatripiletitega kauplemise karistamise kohta (loi du 27 juin 1919 portant répression du trafic des billets de théâtre) artiklis 1 ning karistusseadustiku (code pénal) artiklis 313-6-2, mis lisati 12. märtsi 2012. aasta seadusega nr 2012-348 spordi- ja kultuuriürituste korraldamise hõlbustamise kohta (loi n° 2012-348 du 12 mars 2012 tendant à faciliter l'organisation des manifestations sportives et culturelles), arvestades, et nende sätete tagajärjel keelatakse esmaturult ostetud piletite edasimüük või

edasimüügile kaasa aitamine kahes eri liikmesriigis asuvate Euroopa füüsiliste või juriidiliste isikute vahel, kui erandid välja arvata?

41. Kas EL toimimise lepingu artikleid 56 ja 52 ning nendega seotud ülekaalukast üldisest huvist tulenevaid nõudeid tuleb tõlgendada nii, et need võimaldavad liikmesriigi ametiasutustel õigusnormide alusel, mis sisalduvad 27. juuni 1919. aasta seaduse ebaseadusliku teatripiletitega kauplemise karistamise kohta (loi du 27 juin 1919 portant répression du trafic des billets de théâtre) artiklis 1 ning karistusseadustiku (code pénal) artiklis 313-6-2, mis lisati 12. märtsi 2012. aasta seadusega nr 2012-348 spordi- ja kultuuriürituste korraldamise hõlbustamise kohta (loi n° 2012-348 du 12 mars 2012 tendant à faciliter l'organisation des manifestations sportives et culturelles), õigustada piiranguid, mis ei paista olevat sobivad selleks, et tõhusalt kaitsta viidatud eesmärke, nagu avaliku korra kaitse ja tarbijakaitse, või mis on ebaproportsionaalsed võrreldes alternatiivsete meetmetega, mille võtmist oleks võimalik kaaluda?

42. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et see võimaldab määrata Prantsuse 12. märtsi 2012. aasta seadusega nr 2012-348 spordi- ja kultuuriürituste korraldamise hõlbustamise kohta karistusseadustikku lisatud artikli 313-6-2 rikkujatele trahve selles artiklis ette nähtud summas ehk kuni 15 000 eurot ning korduva rikkumise korral kuni 30 000 eurot, arvestades esiteks, et õigusnormidega kehtestatud kord on takistava iseloomuga, ning teiseks, et toime pandud rikkumised on kerged?

43. Kas õiguskindluse põhimõtet, mida Euroopa Liidu Kohus on kinnitanud Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõttena, ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõiget 1, milles on ette nähtud süütegude ja karistuste seaduses sätestatuse põhimõte, tuleb tõlgendada nii, et need lubavad säilitada 27. juuni 1919. aasta Prantsuse seaduse artiklit 1, mis esiteks ei võimalda asjaomastel isikutel teada, kas müük või võõrandamine puudutab toetuse või eelise hõlmatud piletit, samas kui see asjaolu võimaldab nende kriminaalvastutusele võtmist, ning teiseks ei võimalda see õigussubjektidel täpselt teada, milline karistus võidakse neile määrata, kuna see karistus on sõnastatud vanades frankides, ilma et oleks sõnaselgelt viidatud kohaldatavatele õigusnormidele?

44. Kas õiguskindluse põhimõtet, mida Euroopa Liidu Kohus on kinnitanud Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõttena, ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõiget 1, milles on ette nähtud süütegude ja karistuste seaduses sätestatuse põhimõte, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus Prantsuse karistusseadustiku artikli 313-6-2 kohaldamine, mis tekitab ebakindlust isikule, kes paneb välja või pakub vahendeid ürituste või etenduste pääsmete müügiks, kuna sellel isikul ei ole võimalik teada, kas müüja on saanud produtsendi, organiseerija või kasutusõiguste omaja loa või mitte, kusjuures organiseerija mõiste ei ole kohaldatavates õigusnormides selgelt määratletud?

45. Kas Prantsuse karistusseadustiku artikkel 313-6-2 aitab luua liidu õiguses soovitud ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 38 ette nähtud tarbijakaitse kõrget taset, sest see karistusõiguslik vahend võimaldab võidelda volitamata vahendajate korraldatava piletitega hangeldamise vastu?

46. Kas karistusseadustiku artiklis 313-6-2 asjaolu, et isikul, kes ei ole etenduse korraldaja või produtsent või keegi, kes on neilt saanud selleks loa, on keelatud pileteid edasi müüa, ei ole vastuolus liidu õiguses kehtestatud konkurentsipõhimõttega (ELTL artiklid 101 ja 109)?

47. Kas karistusseadustiku artikkel 313-6-2 ei anna etenduste korraldajatele ainuõigust, vastuolus ELTL artikli 106 [lõikega] 1, kuna see annab korraldajatele oma piletite müügi monopoli?

[...]

TÖÖDOKUMEN